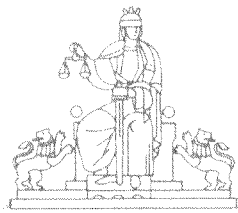

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД

Изх. № К-250
Дата на регистриране: 28.02.2020

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

Изх. № .....

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № К17-053-03-15
дата 05.03.2020 г.

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

На изх. № КП -053-03-15/11.02.2020 г.

Относно: Становище на ВКС, Наказателна колегия относно проект за Закон за допълнение на Наказателния кодекс, 054-01-8, внесен от Станислав Стоянов Иванов и група народни представители на 06.02.2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Във връзка с писмо от Комисията по правни въпроси на НС на Република България под горния номер, приложено изпращам на Вашето внимание становище на Върховния касационен съд на Република България, Наказателна колегия, относно изпратения ни проект на Закон за допълнение на Наказателния кодекс № 054-01-8, внесен от Станислав Стоянов Иванов и група народни представители на 06.02.2020 г.

Приложение: съгласно текста.

С уважение,

**ГАЛИНА ЗАХАРОВА
ЗАМЕСТНИК – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС
И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАКАЗАТЕЛНА КОЛЕГИЯ НА ВКС**

НАКАЗАТЕЛНА КОЛЕГИЯ НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

СТАНОВИЩЕ

Относно законопроект за допълнение на Наказателния кодекс, № 054-01-8, внесен от Станислав Стоянов Иванов и група народни представители на 06.02.2020 г.

Постъпило е писмо от председателя на Комисията по правни въпроси на Народното събрание на Република България, с което ВКС е поканен да представи становище по внесения на 06.02.2020 г. от Станислав Стоянов Иванов и група народни представители законопроект за допълнение на Наказателния кодекс. Предлага се създаването на нов чл.234г от НК със следния текст:

„чл.234г. (1) Който без съответно разрешение, регистрация или лиценз, извършва обществен превоз на пътници, за който се изисква такова разрешение, регистрация или лиценз от регламент на европейските институции, закон или от подзаконов нормативен акт по прилагането му, се наказва с лишаване от свобода от три до пет години и с конфискация на моторното превозно средство, с което се извършва превоза.

(2) Когато с дейността по ал.1 са причинени другиму значителни вреди или са получени значителни неправомерни приходи, наказанието е лишаване от свобода от пет до десет години и глоба от пет хиляди до десет хиляди лева, като съдът може да постанови и конфискация на част или на цялото имущество на дееца.

(3) Когато дейността по ал.1 е извършена от две или повече лица, сговорили се предварително за нейното осъществяване, чрез използване на неистински или подправен документ, или документ с невярно съдържание, наказанието е лишаване от свобода от пет до десет години и глоба от пет хиляди до десет хиляди лева, като съдът може да постанови и конфискация на част или на цялото имущество на дееца.”

С така формулираните разпоредби се предлага инкриминирането на т.н. „нерегламентиран превоз” на пътници, с което според вносителите на законопроекта ще се осигури наказателноправна защита на обществените отношения, свързани с правилното осъществяване на икономическите дейности в държавата в отделните стопански отрасли и по-конкретно в отрасъла

„Обществен превоз на пътници”. Наред с това според мотивите към законопроекта същият ще осигури защита и на други обществени отношения, също увреждани от предложените за инкриминиране деяния като: *„правото на гражданите на безопасен и регламентиран транспорт, осигуряване на застраховане, техническа безопасност, увреда правата на конкуренцията, т.е. „нелоялна конкуренция”*”. Според вносителите на законопроекта единствено чрез методите на наказателното право може да бъде постигнат основният търсен ефект – бързо, трайно и сигурно преустановяване на нерегламентирания превоз на пътници, който се извършва във вреда не само на държавата, но и на обществото в не по-малка степен.

След анализ на предложението за нов текст НК на ВКС стигна до извод, че не следва да взема становище по същество на внесените законопроекта. Основание за такъв извод е обстоятелството, че по същество предложението на вносителите е свързано пряко с наказателната политика на държавата. То въвежда наказателна отговорност в сфери на обществения живот, които поначало следва да бъдат решавани със средства извън наказателноправните мерки. Принципно то е, че преодоляването на проблема с регулацията на обществения превоз на пътници изисква комплексни мерки, като наказателноправните би следвало да са последно средство за реакция. Предлаганият подход на възприемане на наказателното право като единствено възможната мярка за решаване на проблемите в отрасъла „Обществен превоз на пътници” създава условия за възникване на конкуренция между наказателната и административнонаказателната отговорност. Нещо повече, съществува вероятност предложението за нов текст НК на ВКС да създаде неоправдано очакване и погрешно разбиране, че решаването на конкретно идентифицирания проблем може да се сведе единствено до законодателни мерки чрез въвеждане на наказателна репресия за деяния, които в максимална степен покриват стандартите на административни нарушения – по-лесно доказуеми и с възможност за по-бързо налагане на санкции.

С оглед изложеното и предвид обстоятелството, че Министерство на правосъдието на РБ е стартирало процедура по изготвяне на нова концепция за наказателната политика на Република България, този законопроект е преждевременен и вероятно несъобразен с новите критерии за съотношението между наказателна и административнонаказателна отговорност.

Ето защо НК на ВКС намери, че не следва да взема становище по съществуването на внесените от Станислав Стоянов Иванов и група народни представители законопроекта за допълнение на НК № 054-01-8 от 06.02.2020 г.